

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 213/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула и Бранислава Босилковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 7 У 6063/19 од 19.04.2019. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 7 У 6063/19 од 19.04.2019. године (у захтеву очигледном омашком погрешно означеном као 17.04.2019. године), којим је усвојен захтев тужиоца АА из ... и одложено извршење решења Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број ..., ... од 01.04.2019. године, до доношења судске одлуке. Решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије број ..., ... од 01.04.2019. године дозвољава се инвеститору Републици Србији – ЈП „Скијалишта Србије“ и суфинансијеру Граду Београду извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „...“, који обухватају постављање градилишне ограде, постављање инсталација и опреме припремног карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат. парцели број ... КО ..., на територији Града Београда (став први диспозитива); предрачунска вредност радова износи 143.610.645,00 динара (став други диспозитива); обавезује се инвеститор да пре почетка извођења радова пријави почетак грађења објекта Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре (став трећи диспозитива); обавезује се инвеститор да обезбеди стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова за које је издата грађевинска дозвола (став четврти диспозитива); саставни део овог решења су: Локацијски услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре број ... (...) од 14.02.2019. године, Пројекат за грађевинску дозволу коју чине 0 Главна свеска и 1 – Пројекат припремних радова, које је израдио "ББ" д.о.о. ..., ... број ..., Елаборат о геотехничким истраживањима терена који је израдио "ВВ" д.о.о. ..., улица ... број ... (став пети диспозитива); грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности овог решења (став шести диспозитива).

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено. Према члану 17. истог Закона, управни спор се покреће тужбом.

Одредбом члана 40. став 1. Закона о управним споровима прописано је да суд решава спор пресудом, а према одредбама чл. 25. до 32. истог закона, суд одлучује решењем у управном спору када се у законом предвиђеним случајевима тужба одбацује или се покренути поступак обуставља.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима прописано је да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Према ставу 2. овог члана закона, захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у спору пуне јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а према ставу 3. захтев се може поднети због повреде закона, другог прописа или општег акта или због повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решавање ствари.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о управним споровима, која се односи на одложно дејство тужбе, прописано је да тужба по правилу не одлаже извршење управног акта против кога је поднета. Ставом 2. овог члана закона прописано је да по захтеву тужиоца суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити а одлагање није противно јавном интересу нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци односно заинтересованом лицу.

Из наведених законских одредби произлази да решењем које доноси применом члана 23. Закона о управним споровима, одлучујући о захтеву странке за одлагање извршења управног акта, Управни суд не одлучује о тужби којом је покренут управни спор и предмету тог спора, односно не одлучује о законитости управног акта који се тужбом оспорава. Стога, према ставу Врховног касационог суда, одлука Управног суда донета применом члана 23. Закона о управним споровима не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. став 1. Закона о управним споровима чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства. Овакво становиште произлази из дугогодишње праксе Врховног касационог суда и изражено је у бројним одлукама (нпр. решењима Узп 140/10 од 19.10.2010. године, Узп 5/11 од 13.01.2011. године, Узп 48/12 од 10.02.2012. године, Узп 2/14 од 16.01.2014. године, Узп 29/18 од 25.01.2018. године и Узп 95/19 од 07.03.2019. године).

Врховни касациони суд је приликом одлучивања имао у виду наводе подносиоца да би искључење могућности подношења захтева за преиспитивање

решења Управног суда о одлагању извршења, у ситуацији када се то решење не може побијати жалбом, било директно у супротности са правом на жалбу или друго правно средство гарантованим одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије. Према наведеној одредби Устава, свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу. Врховни касациони суд указује на то да решење о одлагању извршења које је донето на основу члана 23. Закона о управним споровима представља меру привременог и превентивног карактера установљену у складу са Препоруком Комитета министара Савета Европе о привременој судској заштити у управном поступку бр. Р (89) 8 (I, пасус 2). Тим решењем се не одлучује о предмету спора, нити се прејудицира исход управног спора. У конкретном случају, побијаним решењем није решавано о правима и обавезама странака у управном спору и оно неће имати дугорочни или трајни учинак јер је извршење одложено само до доношења судске одлуке о тужби. Због тога, изостанак правног средства против побијаног решења не би могао довести у питање остваривање уставног права странака у управном спору на жалбу или друго правно средство, при чему је истицање повреде овог права од стране државног органа који је подносилац захтева неприхватљиво *ratione personae*.

Имајући у виду све наведено, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за подношење захтева за преиспитивање судске одлуке из члана 49. став 1. Закона о управним споровима, због чега је захтев недозвољен.

С обзиром на изложено, а на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима којим је прописано да ће Врховни касациони суд недозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке одбацити решењем, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

Врховни касациони суд констатује да се поводом недозвољеног захтева није могао упуштати у оцену основаности навода његовог подносиоца да у овом случају нису били испуњени законом предвиђени услови за одлагање извршења оспореног управног акта, док ће наводи којима се осправа активна легитимација тужиоца у управном спору свакако бити предмет разматрања од стране Управног суда приликом доношења одлуке о поднетој тужби.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 13.06.2019. године, Узп 213/2019

Записничар,
Драгица Вранић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић